

UNA POMA

Una poma llueix com galta encesa al sol,
com rosa de Sant Jordi enumerar vol.
Per dins és ben plena d'una brillantor
que arriba a cegar el vell agricultor.

El sabor del fruit que cau de la pomera,
un dels més reconeguts n'és, en serà i niera,
De la dolçor i l'àcid ella és una mescla,
ho us enganyí la seva semblança a una perla.

De la branca al petit cistell teu,
ella fa el seu camí breu.
Es pensa que l'alliberes del patir,
però la teua gana no pensa coincidir.

La desnues, una part d'ella t'emportes,
les seves pobres manetes, les deixes mortes.
Sempre t'hi deixes el mateix, el seu dur cor,
i al fons de la paperera lentament mor.